

D.R. razglašava vojno pripravljenost

Televizijsko morje. — Zavezuje se za vso pomoč Angliji. — Obljublja, da bo rabil oboroženo silo, da ubrani zapadno hemisfero pred Hitlerjem. — Sviri pred stavkami.

Washington, 27. maja. — Predsednik Roosevelt je danes nasilno neomejeno nevarno stanje, s čemer je takorekoč po-
Zed. države v vojno stanje. To pomeni, da mora biti de-
pripravljenost z armadno, pomorsko zračno in civilno ob-
proti vsaki nevarnosti napada kateregakoli dela zahodne
sfere. Predsednik je svedčano obljubil, da bo rabil oboro-
silo, da varje svobodo morja proti hitlerizmu in da bo raz-
ak Hitlerjev poskus razširiti oblast v smeri proti zahodni
feri. Obljubil je, da bo dal Angliji vso dodatno potrebno
pomoč.

Pokojni Mrs. Karda

Če smo že poročali, je umrla
Karda roj. Sablek,
64 let, stanujoča na 15001
Ave. Doma je bila iz sela
na Hrvaškem, odkoder
v Ameriko pred 32 leti.
Zapuška žaluječega sopro-
u, hčeri Mary poroč.
Sophia poroč. Catcher, 4
Charles, ki ima brivnico
Waterloo Rd., Frank, John
v Los Angeles pa hčer
poroč. Lazeta; v stari do-
zapuška tri sestre in dva
Pogreb se bo vršil v pe-
traj ob desetih iz pogre-
zavoda August F. Svetek,
152. St. v cerkev Marije
vzete in na pokopališče sv.
Naj počiva v miru, pre-
možalje.

Mlad avijatičar

Soboto so se bili zbrali v
Hills parku iz vsega
mladi in navdušeni avija-
ki, ki so tekmovali s svojimi
letali, katere so sami izdelali.
Drugi je dobil prizna-
svoj izdelek 15 letni Ro-
enko, sin Mr. in Mrs. Chas.
14724 Westropp Ave.

Je zdravo na izletu

Če je jutraj je poklicala na-
minstvo Albina Novak in
Washingtona. Povedala
je izletnice vse zdrave in
Odpeljejo se iz prestoli-
pol osmih in bodo dospeli
v Cleveland nocoj nekako ob
ponoči. Prosijo, naj jih
domači iskat pred šolo
kjer se bo bus ustavil.

Zadnja čast

Če društva Friendship
125 W. C. so prošene, da
zadnja čast sestri Mar-
Marolt nocoj ob 7:30 v
pogrebem zavodu,
naj se pa po možnosti ude-
grehba.

Šesta obletnica

Če ob osmih se bo bra-
tekv sv. Vida zadušnica za
Frančiško Taufar v spo-
bletnice njene smrti. So-
in prijatelji so vabljeni.
Če skupnih društev
čej ob 7:30 se vrši seja
društev fare sv. Vida v
njih prostorih. Vsi zastop-
zastopnice so prošeni, da
udeležijo.

Na operacijo

Če Frances Rožnik iz 3532
St. se je podala v Charity
nico v svrhu operacije. Že-
li, da bi vse srečno prestala.

Bolan na domu

Če Lavrič iz 15617 Sara-
d. se nahaja bolan na svo-
domu. Želimo mu skoraj-
okrevanje.

Polniški čeki dospeli

Če tajnik dr. sv. Jožefa
KSKJ naznanja, da je
bolniške čeki, po katere naj
na 845 E. 139. St.

Boj na otoku Kreti je zdaj na tehtnici

London, 27. maja. — Angleži
so izgubili pri obrambi otoka
Krete dve križarki in štiri ru-
šilce, toda kljub temu so dozdej
preprečili Nemcem, da bi izkr-
cali z ladjami vojaštvo na otoku.
Izid boja za ta otok visi zdaj na
tehtnici in nič se ne more še
vedeti, kam bo padla odločitev.

Angleži so poslali posadki na
otok ojačenja, pa tudi nemška le-
tala naprej in naprej dovažajo
vojaštvo. Nemcem se je posre-
čilo vreči angleške čete v nove
pozicije pri zrakoplovnem pri-
stanu Malemi. Toda Nemci dra-
go plačujejo uspehe, kar Angle-
ži trdijo, da je pri napadih na
Kreto izgubilo življenje najmanj
18.000 Nemcev. Od teh jih je
najmanj 5.000 utonilo pri po-
skusu izkrcati se na otoku.

Izletnice pozdravljajo

Iz Washingtona, D. C. pošilja-
jo lepe pozdrave svojim znan-
kam in prijateljicam sledeče
Slovenke: Albina Novak, Jen-
nie Brodnik, Mary Hrastar, Ma-
ry Tekavec, Ana Sterle, Frances
Susel, Agnes Zagorc, Frances
Brancel, Louise Koren, Gertrude
Bokal, Mary Kobal, Mary Zalar,
Louise Košmerl, Jennie Cermelj.
Pišejo, da so imele prav lepo
vožnjo in vreme krasno.

Obisk

V spremstvu Mrs. Josephine
Pajk sta si ogledali našo tiskar-
no Minnesotčanki Mrs. John
Laurič in Mrs. Mary Perušek iz
Eveleth, Minn. Na obisku sta pri-
svojih hčerah in sinovih, Mrs.
Laurič pri sinu in hčeri, Mrs.
Perušek pri sinu na 1448 E. 53.
St. V petek odputujeta zopet na-
zaj v Minnesoto. Pravita, da bo
zdaj tukaj prevročje, v Minnesoti
je pa še vedno lepo hladno. Hva-
la za obisk.

Na dopustu

Iz taborišča Shelby, Miss. je
prišel na obisk Frank Petrovič
k svojim staršem Mr. in Mrs.
Petrovič, 1068 E. 68. St. Fran-
ce se prav fino postavi v lepi vo-
jaški uniformi. Takoj je obiskal
tudi svoje nekdane tovariše ba-
lincarje v SND. Na dopustu
ostane 10 dni. Želimo mu mnogo
zabave med svojimi prijatelji in
znanci.

Nemci še niso lačni, trdijo ekonomisti

Washington. — Ameriški po-
ljudski urad zatrjuje, da so v
Nemčiji sicer manjše porcije
kot sicer v mirnih časih, toda
Nemčija še ni prišla do točke, da
bi stradala in da bi se zato mo-
rala vdati, kot se je to zgodilo v
prvi svetovni vojni. Italija je
mnoho na slabšem, vendar tudi
Italija še ne strada.

Sedanje rezerve važnih živil,
trdijo ameriški ekonomisti, bo-
do dovolj velike, da se bo preži-
velo ošiče do nove letine, ki bo
nekako tako velika kot je bila le-
tina 1940-41.

Zlasti dobivajo dovolj potreb-
ne hrane vojaki in pa delavci v
važnih industrijah. Te krmijo
dovolj, da morejo vzdržati pri
težkem delu.

Slika v ostali Evropi je pa vsa
drugačna in v mnogih podjarm-
ljenih deželah se vidi že vnaprej
prihodnjo zimo lakoto za milijo-
ne narodov, katerim je ošiče

NEMCI ODNAŠAJO ZLATO IZ JUGOSLAVIJE

Slika kaže vreče zlata in draguljev, ki jih znašajo
Nemci na kup iz samostana Ostrog blizu Albanije. Dra-
gocenosti je skrila tje jugoslovanska vlada, predno je
zbežala iz dežele, toda nekdo je moral to izdati Nemcem.

Nemška tajna policija ima razprežene svoje volhune po vseh krajih Zed. držav

Washington, D. C. — Richard
Krebs, ki je bil rojen v Nemčiji
in je bil član nemške tajne poli-
cije, je odkril pred Diesovim
preiskovalnim odborom važne
stvari o delovanju nemške tajne
policije v Zed. državah. Pove-
dal je, da je bil glavni stan nem-
ških volhunov pred vojno v New
Yorku, zdaj je pa v San Fran-
ciscu, ker pošiljajo lahko od tam
nemoteno svoja poročila preko
Japonske v Nemčijo in ker je
tam za konzula Fritz Weidmann,
intimni Hitlerjev pristaš.

Krebs je povedal, da je bil
leta 1932 v Moskvi, potem se je
pa sprl s komunisti in postal član
nemške tajne policije. V Ham-
burgu ima nemška tajna polici-
ja glavni stan za volhunstvo po
raznih delih sveta. Tukaj je ve-
lika soba, kjer imajo v kartnem
sistemu imena in naslove raznih
vplivnih ljudi iz vseh krajev sve-
ta. Ti so zaznamovani po redu
kot prijatelji, sovražniki in ne-
zanesljivi. Iz te liste se lahko
vidi, kako močna je nemška pro-
paganda v raznih deželah in na
koliko svojih privržencev se
Nemčija lahko zanese, kadar bi
bila potreba.

Krebs je povedal, da izvaja
nemška tajna policija veliko ak-

tivnost v Zed. državah in v La-
tinski Ameriki. Toda pri tem
so previdni in gledajo, da ne
vzmemirajo javnega mnenja v
Zed. državah. Iz Nemčije je
prišlo v Ameriko mnogo tajnih
agentov in sicer kot politični be-
gunci in pa tudi kot redni nase-
ljenci pod kvoto. V Ameriki ni
niti ene same nemške trgovske
hiše, da nima v službi vsaj ene-
ga nemškega tajnega policista.

Komunisti in naciji delajo tu-
kaj roka v roki. Medtem, ko
imajo komunisti dostop v delav-
ske unije, imajo naciji dostop v
trgovska podjetja.

Namen Nemčije je, pravi
Krebs, da dobi v vsakem nem-
škem podjetju v Ameriki svojo
trdnjavo, na katero se bo lahko
zanesla, ko pride čas. V te nem-
ške trgovske hiše prihajajo uslu-
žbenici iz Nemčije, ki so pa vsi
preoblečeni člani tajne policije.

Krebs je prišel prvič v Ame-
riko leta 1921. Štirikrat je šel iz
Amerike in zopet prišel nazaj,
kakor mu je bilo ukazano. Zad-
njič je prišel leta 1938. Zdaj je
pretrgal vse vezi z Nemčijo in
pripoveduje ameriškim oblastem
o nemški in ruski propagandi tu-
kaj.

delavcev je še vedno v nemškem
ujetilstvu. To je poglaviti
vzrok, da Francija ne more na
noge.

V Belgiji so razmere jako kri-
tične. Ker radi blokade ne mo-
re uvažati potrebščin, priman-
kuje maščobe, kruha, žita in me-
sa.

Danska in švedska bosta pre-
vialstvo primeroma še precej
dobro prehranili.

Na Finskem zelo primanjku-
je maščob, mesa, pšenice, sadja
in zelenjave.

V Švici, Portugalski in Špan-
ski so imeli dovolj zaloge, da so
se prehranili vsaj dozdej. Ka-
ko bo za bodoče, je težko reči.

Angleži so potopili Bismarck

Tri dni je šla gonja za njo preko Atlantika. Kon-
čno so jo vjeli 400 milj od francoskega obre-
žja in s torpedi poslali na dno morja. Z ladjo
je izgubilo življenje okrog 1.300 mornarjev.

London, 27. maja. — Mogočna nemška križarka Bismarck, ki
je zadnjo soboto pogreznila v morje največjo bojno ladjo sveta,
angleško križarko Hood, se je veselila svoje zmage samo tri dni.
V torek dopoldne jo je doletela ista usoda kot angleško Hood. Za-
deta od torpedov se je pogreznila 400 milj od francoske obale,
kamor je hitela v zavetje. Z njo je šlo v hladni grob do 1.300 nem-
ških mornarjev, nekako isto število, kot z angleško ladjo Hood.

Približno 11 bojnih ladij, kri-
žark, rušilcev, bombnikov in tor-
pednih letal je v torek dopoldne
ob 11:01 (ob 4:01 zjutraj cleve-
landski čas) stisnilo Bismarck v
past in jo pokončalo.

Značilno pri tem je to, da je
izsledilo večeraj Bismarck letalo
ameriškega izdelka in naznanilo
angleškim bojnim ladjam in le-
talom kraj, kjer beži Bismarck.

Ko je v soboto Bismarck po-
topila križarko Hood pri Green-
landiji, je zbežala. Angleži so
računali, da ima do najbližjega
pristanišča do 1.400 milj, torej
imajo tri dni časa, da jo vlovijo.
Zagnali so se zanj od vseh
strani. Iz Gibraltarja so bile po-
klicane bojne ladje, bombniki iz
Nove Fundlandije so bili posla-
ni na zasledovanje in za njo je
šla skupina bojnih ladij, ki so
bile priče boja med Bismarckom
in Hood.

V soboto zvečer so zasledoval-
ci izgubili vsako sled za Bismarckom. Kar jo spazi bomb-
nik ameriškega izdelka 550 milj
zahodno od Anglije. Ker je ta
bombnik v prvi vrsti namenjen
za patrolno službo, ne nosi tor-
pedov. Zato je potom radia ob-
vestil bojne ladje in bombnike,
kje se nahaja Bismarck. Od vseh
strani so se zgrnili zasledovalci
in bombniki so začeli deževati
torpede v nemško križarko. Od
strani so pa pošiljale izstrelke
vanjo angleške križarke. Kon-
čno je dobila križarka Dorset-
shire ukaz, naj s torpedi pogre-
zne Bismarck, kar se je zgodilo
natančno ob 11:01 v torek do-
poldne.

Angleška patrolna letala so
izsledila Bismarck še v sredo v
norveškem pristanišču Bergen.
Drugi dan jo je pa zmanjkalo.
Angleška mornarica je takoj po-
slala za njo več bojnih ladij. Su-
mili so, da hiti Bismarck v za-
hodni Atlantik, da bo tam preža-
la na ameriške pošiljke. V sobo-
to zgodaj zjutraj sta angleški
križarki Hood in Prince of Wales
zagledali Bismarck in križarko
Prince Eugen. Začele so se obsi-
pavati s krogami na 23.000 jar-
dov daljave. Posrečen strel iz
Bismarcka je pogodil Hood v
skladišče za municijo; ladja je
zletela v zrak, zdrobljena na
drobne kosce. Samo par mornar-
jev od vse posadke so rešili.
Bismarck in Prince Eugen sta
se obrnili in zbežali proti domu.
Angleške ladje so razposlale ra-
dijske klice na vse strani za po-
moč in divja gonja za nemško
ladjo se je pričela preko Atlan-
tika, ki se je končala v torek do-
poldne.

Mogočna nemška križarka
Bismarck je bila dograjena šele
letos in je bila zdaj na prvi vo-
žnji, ki je trajala samo dobrih
šest dni. Par dobro pomejenih
strelav je uničilo delo več let in
poslalo v morje milijone nem-
ških mark. To je vojna.

Indijanci se branijo nosi- ti puško

Phoenix, Ariz. — Pet Indi-
jancev plemena Hopi se ni regi-
striralo za vojaško službo, kot to
predpisuje postava. Obsojeni so
bili v ječo na eno leto in en dan
vsak. Pred sodnikom so izjavili,
da jim njih vera prepoveduje,
da bi se vmešavali v spore bele-
ga človeka.

ZAMORSKA DEKLICA POSTALA BOGATA

Miami, Fla. — Susie Dorsey,
6 leta stara zamorska deklica, je
podedovala \$150.000 od svojih
krušnih staršev, ki so bili vzeli
dekletce za svojo.

Mladenka umrla

Po enoletni bolezni je sinoči
ob šestih umrla 7 letna Theresa
Marie Perko, hčerka Josip in
Terezije Perko, p. d. Grabnar-
jeva. Bila je šolarica 1. razreda
farne šole sv. Lovrenca, toda
radi bolezni je pohajala v šolo
letos samo 6 tednov. Poleg ža-
lujočih staršev zapuška brata
Joseph Frank ter več drugih so-
rodnikov. Bila je članica mlad.
oddelka dr. Kraljica Mira št. 24
SDZ. Pogreb se bo vršil v soboto
zjutraj ob 10 iz hiše žalosti
8010 Union Ave. pod vodstvom
Louis L. Perfolia. Naše sožalje
prizadetim staršem.

Nov grob

Sinoči ob desetih je umrla
Terezija Mlačak roj. Jakšič, sta-
ra 49 let, hči pionirske družine
Jakšičeve oziroma Kmetove, ro-
jena v Clevelandu. Bolehala je
zadnjih 18 let, 6 let ni mogla iz
postelje. Poleg soproga Georga,
ki vodi trgovino z oblekami na
4212 St. Clair Ave. zapuška si-
na Georga in tri hčere: Thelma,
Elsie in Dolorosa, mater Terezijo
Kmet, brata Frank Jakšiča in
5 sestra: Josephine Alich in Do-
rothy Simens roj. Jakšič, ter
Viktorijo, Alice poroč. Urbas in
Vido, rojene Kmet. Truplo bo
ležalo v pogrebem zavodu A.
Grdina in Sinovi. Čas pogreba
bo naznanjen pozneje. Naj ranj-
ka počiva mirno po prestanem
trpljenju, prizadetim preostalim
pa izrekamo naše iskreno soža-
lje.

Zadušnica

V petek ob osmih se bo brala
v cerkvi St. Philip Neri sv. ma-
ša za pokojno Caroline Skully-
Fox ob priliki 5. obletnice njene
smrti. Sorodniki in prijatelji so
vabljeni.

Sinko je!

Družini Mr. in Mrs. Louis J.
Opalek, 15409 Holmes Ave. je
bil rojen sinček, prvi otrok v
družini. Mati in dete se dobro
počutita v Mt. Sinai bolnišnici.
Materino deklisko ime je bilo
Josephine Anzlovar. Čestitamo!

Najden denar

Na St. Clair Ave. se je našla
večja vsota denarja. Pokličite
ENDicott 5036.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 17, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 125 Wed., May 28, 1941

Kos naše zgodovine

Mnogo se je že pisalo o našem življu v tem Novem Svetu. Razni avtorji so poskusili zabeležiti to in ono iz življenja naših prvih pionirjev. Nekaj se je zapisalo tu, nekaj tam. Dobro bi bilo, če bi se kdo lotil dela in zbral vse to v eno knjigo, ki bi bila zelo zanimiva, pa tudi koristna za naše zamance tukaj in v stari domovini. Razume se, da bi bilo to veliko delo in vzelo bi mnogo časa in truda. Treba bi bilo obiskati vse slovenske naselbine v Ameriki in tam poizvedovati pri starih ljudeh o prvih časih naseljevanja. Kdor bi se zavzel za tako delo, bi si moral vzeti čas par let, predno bi delo dovršil. Križ je samo ta, da nimamo človeka, ki bi se lotil takega dela na svoje stroške, a drugih virov pa nimamo na razpolago.

Dokler pa nimamo take skupne zgodovine, je pa zelo hvalevredno, da se od časa do časa spomni kdo in zapiše nekaj iz časov prvega naseljevanja. Nekaj iz svojih spominov, nekaj dobi od starih naseljencev. Če se to zabeleži v časopise in razne spominske knjige, bo to nekoč edini vir, ki bo na razpolago splošni zgodovini ameriških Slovencev.

Nekaj podobnega je napravil sedaj poznani kulturni delavec Jim Rotter, ki je zbral v spominski knjigi, ki je pravkar izšla za Slovenski dan, ki se bo vršil v Euclidu 31. maja in 1. junija, ko bodo euclidski Slovenci odkrili spominsko ploščo pesniku Ivanu Zormanu.

Mr. Rotter se je v kratkih, pa skrajno zanimivih potezah spomnil na one prve čase, ko so naša kulturna društva začela orati ledino, kar je bil prvi temelj sedanjemu obširnemu razvoju slovenskega kulturnega življa v tej novi domovini. Opisal je prve začetke kulturnega gibanja na St. Clairju in potem v Euclidu vse do novejšega časa.

Je zelo zanimivo! Mr. Rotter zasluži vso pohvalo, da je to napisal in tako rešil nekaj zelo važnih podatkov naše zgodovine, ki bi sicer šli v pozabljenje. Priporočamo rojacom, naj to knjigo kupijo in spravijo. Ker je bila izdana s pomočjo oglasov, zato se zdaj prodaja samo po 25 centov. Ob priliki slavnosti se bo lahko dobila na prostorih Slovenskega društvenega doma.

Izza kulis v Washingtonu

Senator Taft je napravil neuspešen poskus, da bi brisal iz poljedelskega proračuna dodatnih sto milijonov dolarjev, kar je namenjeno v pomoč farmerjem. Senator trdi, da so to dodatni stroški, ki nimajo prav nič opravka z obrambnim načrtom. Toda ali ni tudi del obrambnega načrta, ako se pomaga farmerjem za njih obstoj? Farmerji so temelj Amerike. Kadar so farmerji na robu propada, kot so bili v letu 1932, zaprejo tudi tovarne vrata in brezdelje nastane v mestih. Kadar imajo farmerji denar za nakup potrebnih, se zavrtje kolesa v tovarnah in delavci v mestih služijo. Kljub opoziciji senatorja Tafta, sta obe zbornici sprejeli poljedelski proračun, in predsednik ga je že podpisal. Večina v kongresu je odločena, da ne bo nikdar pustila, da bi bil farmer "pozabljen mož."

Zgodovina bo zapisala politiko državnega tajnika Hulla kot "politiko dobrega sosedstva." Mnogo let je bil znan Stric Sam kot trmast vsemogočnejši zapadne hemisfere. Od kar je prišla sedanja administracija na vlado v Washingtonu, je začel tajnik Hull vse drugačno diplomacijo in sicer v prvi vrsti "dolarsko" diplomacijo, ki jo vsak najbolj razume. Zed. države so danes priznane kot dobra sosednja Mehika ter republikam Centralne in Južne Amerike. Zedinjene države so lahko dober sosed. V prvi vrsti moramo poskusiti razumeti, kako republike Južne Amerike čutijo do nas. Mi si želimo njih prijateljstva in lojalnosti. Mi moramo nadaljevati z raznimi trgovskimi pogodbami na izmenjalni podlagi in te pogodbe še bolj raztegniti. Naša dežela mora spraviti v tek stroj za razvoj kulturnih in ekonomskih zvez med Zed. državami in narodi južno od nas. Propagandni staroj Hitlerjev mora biti strit. Propaganda je postalo eno najizdatnejših orožij vojne. Zato bi morala biti naša propaganda še večja in obilnejša kot je pa sedaj. Ako vlada vidi, da je treba vpeljati radijske programe, naj jih vpelje. Mehika in Argentina nimata ničesar skupnega kot jezik. Brazilija se toliko razlikuje od Costa Rica kot Italija od Bolgarije. Kongres in vladni uradniki morajo inteligentno in taktično razširjati edinstvo in slog med deželami v zahodni hemisferi. Pri tem je treba pa pomniti, da si mi ne želimo nobenega dela Južne Amerike.

Postava za obvezno vojaško službo bo najbrže spreminjena še pred julijem. Najvišja starost bo znižana do 26 let. Najnižja starost bo pa skoro gotovo ostala pri 21 letih. Toda armada in mornarica bosta lahko dovolili vstop fantom z osemnajstimi, devetnajstimi in dvajsetimi leti. Ti bodo lahko služili samo za dobo enega leta, nakar bodo oproščeni vsake nadaljnjega vojaščine.

Privatno mnenje med kongresniki je, da je nova doba evropske vojne že za vogalom in da bo Anglija izgnana iz Sredozemlja.

V civilni vojni je napravil Abraham Lincoln imenitno potezo, ko je pognal Clementa Vallandigham skozi linije

BESEDA IZ NARODA**Kadar se koga preseneti**

Pregovor pravi: "Kadar prisiš, lepa usta nosiš; kadar vračaš, pa hrbet obračaš." Mislim, da malo tega tudi meni sliši. Tri dolge mesece sem marsikje obljubila, da se bom prav gotovo kmalu oglasila v Ameriški Domovini s kakšnim dopisom in če ne bom vedela nič drugega, bom pa napisala kako sem kolektala. Kolikor se mi je nabralo raznega gradiva, bi lahko napisala debelo knjigo. Ker je pa zmanj tako, da me pozimi rado zebe in poleti mi je pa vroče, zato bom tudi sedaj napravila prav kratko.

Na tihem se je zbrala združba še 14. januarja. Na tem sestanku smo se dogovorili, da bi naša prijateljka Mr. in Mrs. Joe Baznik iz 5713 Prosser Ave. počastili in njima priredili lepo presenečenje (Surprise party) ob priliki srebrne poroke, katero sta obhajala 29. aprila tega leta. Vsi smo vedeli, da za ta dva ne bo težave trkati na vrata prijateljev, ker tudi ona dva rada povsod pomagata, kjer le moreta.

Torej prvi korak je bil storjen, spodnjo dvorano v SND smo tudi lahko dobili za 10. maja. Kolektorice smo se zbrale in se tudi takoj podale na delo. Kadar smo imele kaj časa smo jo pobrale od prijateljev do prijateljev. Saj vsak ve, da kot hišne gospodinje nismo imele preveč časa na razpolago, kvečjemu par ur na teden. Naj tukaj omenim tudi imena nabiralcev, ki so bili sledeči: Mr. in Mrs. Mike Klemenčič iz Prosser Ave. naj bi obiskala prijatelje v bližini naših slavlencev; Mrs. Mary Baznik iz 58. ceste Mrs. Rozi Baškovič iz Bliss Ave. in moja malenkost pa naj bi obiskali ostale prijatelje pa naj stanujejo že kjer hočejo blizu ali daleč.

Naj povem, da skoro vso noč nisem zatisnila očesa od samih skrbi, da bom mogla sedaj od hiše in preslišati marsikatero grenko in trpko, vsaj tako je že skoro sleherni povedal, ki se je že lotil takega "biznesa." Poleg tega je bil pa denar meni izroččen v varstvo, pa ko ga jaz tako rada zapravim. Take skrbi so mi rojile po glavi, da je bila noč kar prehitro v kraju. Podnevi pa so se mi te strašne misli razpršile in ostala mi je v glavi samo ena misel in to je, da se za prijatelje napravi vse in že kar težko sem čakala dneva, ko bom pridele.

Prvi dan naše bire se je pričel v naši najbližnji okolici. Šli sva na delo Rozi in jaz. Že takoj prvi dan sva se veliko naučili. S seboj sem vzela prav tavliko žensko ročno torbico, a denarja pa nič. Srce nama je trepetalo strahu predno sva potrkali na prva vrata. V mislih nama je bilo samo to, kakšen bo sprejem. Vstopili sva in kar v eni sapi (da bi se bolj prikupili) sva pri povedovali po kaj sva prišli. Postali sva korajžni, ker sva videli, da sva prijazno sprejeti in poleg tega pa so naju še pohvalili, da smo se vendar zmislili tudi njima kaj prirediti, kajti ona kaj podobnega še nikdar nista imela zase. Žena nama je prinesla denar in kar sapa nama je zapiralo, kajti v njeni roki se je kazal "cenar" nama pa je bila obljubljena "kljuka" in najina

južnih držav, konfederatov. Bil je prava nadlega za lojalno ljudstvo na severu in južnjaki niso vedeli, kaj bi počeli z njim. Angleški premier Winston Churchill naj bi napravil nekaj podobnega z Rudolfom Hessom. Del naj bi ga v kako letalo, ga peljal nad Berlin, mu pripeljal suknjo listek z napisom "tukaj ga imate" in ga spustil s padalom v mesto. Potem bi pa videl, kaj se bo zgodilo. Če je Hess zbežal v Anglijo radi svoje varnosti, bi ga ob povratku Hitler ustrelil, ali ga sploh napravil neškodljivega. Če je pa Hessa res poslal Hitler, kot se govori, da bi ponudil mir Angliji, bi se zopet vidielo, kaj bi se zgodilo ob njegovi vrnitvi. Na vsak način bi bil pa Churchill pokazal, da najzijski voditelji niso zaželeni gostje in Angliji.

denarnica pa prazna. Pričeli sva se izgovarjati, da nisva bili pripravljeni na večji denar, zato tudi nisva vzeli s seboj nobenega drobiža. Ženska pa nam je kar ponujala, češ, da ji bova še prinesli nazaj kar je bilo preveč. Mi dve pa sva se tudi branili, češ, da nam bo že pozneje dala. Pri tem je ostalo. Šli sva dalje in glej ga spaka v naslednji hiši isto. V rokah gospodinje se je smehljaj dvajsetak, nama pa je bilo namenjenih \$5. Smejali sva se, čeprav bi bili skoro najraje jokali, ker sva bili tako nespametni, da sva šli brez vsakega denarja na pot. Še naprej! Ravno tako. Sedaj greva pa domov, sva rekli. Saj vse tako izgleda, da ljudje nimajo nič majhnega denarja, kar je seveda prav dobro znamenje. Rečem vam, da sva se v eni uri naučili ves "biznesa."

Ko smo šle pozneje zopet na biro, smo bile pa pripravljene na vse. Uvidele smo, da brez denarja ne prideš daleč. Ker pa so bili ljudje tako dobri in nam pomagali in dajali poguma, se nas je ta kolekta tako oprijela, da nas je imela popolnoma v oblasti in nam je bilo kar dolgčas, kadar nismo šle ven. Bilo je nekega mrzlega zimskega večera, menda je bil najmrzlejši dan v pretekli zimi, sva šli na biro z Mrs. Mary Baznik. Pot naju je peljala k prijateljem preko St. Clairja proti jezeru. Ne spominjam, da bi me bilo že kdaj tako zeblo, kot me je tedaj; kar na glas sem si rekla: "O ti uboga Franca, danes ti bodo pa možgani na lase primrzli." Bira je bila dobra in pozabili sva na ves mrz in zimske težave. Še danes, ko je že precej toplo, pa me zazebe, če se spomnim na dotični večer.

Tako je šlo lepo gladko naprej, kupček je rasel in z vsakim dnem smo bili bližje našemu "partyju." Kar je bilo prijateljev v bližini, smo vse obiskale peš, če smo šle pa kam bolj daleč, smo imele pa vozniške na razpolago. Naši vozniški so bili: Mr. Frank Banič, Joe Kodrich, starejši in mlajši ter Vinc Baškovič. Skoraj bi rekla, da je bilo najbolj lušno takrat, kadar smo se kam peljale, ker smo nazaj grede vselej kam na stran zavili in pili "likof."

Neke nedelje popoldne smo se bile namenile v Euclid, Ohio. Ko smo se popoldnem odpeljali od doma, je bil prav lep dan, a domov pa smo prišli vsi s snegom zameteni, kot bi prišli iz Sibiriije. Bili pa smo posebno veseli, kajti tisti dan je bil "ših" in pol. Pa kakor vse mine in zgine, tako je zginit tudi sneg in nastopili so toplejši dnevi, da smo se parkrat pošteno potile, ko smo "paperkvale."

Dober teden pred nameranim "party-jem" pa smo se zbrali odborniki skupaj in ukrenili vse potrebno. Vsak je izrazil svoje misli in vsi skupaj pa smo vse to povezali s pristrano zadovoljnostjo in sporazumno smo šli na delo za ta slavnostni večer. Sedaj pa je bilo treba dobiti delavce, da bi pomagali. Kateri sva sva vprašali, vsak se je z veseljem odzval. Zato pa me tudi veže dolžnost, da se vsakemu posamezniku in vsem skupaj pristrano zahvalim tako v svojem imenu, kakor tudi v imenu Mr. in Mrs. Joe Baznik.

Hvala vam vsem, ki ste bile prišle pomagat snažit kokoši; res smo delale, a smo bile obenem tudi vesele. Ježica je naredila dosti smeha... Hvala vam dekleta, ki ste tako pridno stregle gostom pri mizah; plačila sicer niste dobile, a kadar se boste pa ve možile, tedaj pa se spomnite na nas in vam bomo ob taki priliki povrnile. Hvala nam takarjem, ki so tako pridno skrbeli, da ni kdo trpel prevelike žeje. Hvala godcem in kuharicam, ki ste skrbeli, da je bil v resnici lep večer. Posebna hvala pa vsem prijateljem slavlencev, ki ste pripomogli, da smo prišli do zaželenega cilja, le škoda, da se niso mogli vsi udeležiti iz enega ali drugega vzroka. Me smo vsa pogrešale. Malo hvale pa naj bo tudi tistim, ki so našima jublantoma nosili na nos, kaj se pripravljala. To pač ne more biti nič drugega, kot prijateljska ljubezen.

Videla sem dosti. Spoznala se z mnogimi ljudmi. Kakor hitro je vse prišlo, tako je tudi minilo. Morali smo se ločiti in to smo napravili, kot resnično dobri in iskreni prijatelji. Kakor je vsako slovo težko, tako je bilo tudi to. Posebno "triperesna detelja" s pecljem" (Mr. Mike Klemenčič) tako so nas imenovali, smo se prav težko razšle. Skupno in v slogi smo delale in v slogi smo se razšle na domu naših slavlencev, dne 15. maja. Pri zadnjem pozdravu, so nam skoro zaigrale solze v očeh. Objubile smo si, da se bomo od časa do časa tudi obiskale kot dobre in zveste prijateljice, sedaj pa glejmo, da bomo to obljubo tudi držale.

Vidva slavljenca, Mr. in Mrs. Joe Baznik, vedita, da imata mnogo dobrih in zvestih prijateljev, ki so vaju tako lepo počastili. Vsi pa vam iz srca želimo ljubelega zdravja, sreče in zadovoljstva še mnogo let. Naj še omenim, da je bil prišel na to slavnost utdi nečak Mr. Joe Baznika in sicer Mr. John Baznik s svojo soprogo in prijatelj Mr. John Rudman tudi s svojo soprogo. Prišli so bili iz Chicaga. Z nečakom se nista videla še nikdar v življenju. Navzočim so se kar oči porosile ob njiju svidenju. Hvala vam čikažani in Mrs. Ani Mišmaš, ki je prišla iz Pennsylvanije. Zelo ste nas vsi počastili s svojim obiskom in tako pripomogli do še lepšega večera. Hvala vsem in vas vse prijateljsko pozdravlja.

Francka Kodrich, 6522 Schaefer Ave.

Marko je vprašal Špelo...

Newburgh—Lepega dne zadnji teden je z veliko naglico stopala po naših cestah Komarjeva Špela. Na 81. cesti pa jo dohitel Koprivnikov Marko in jo vpraša: "Kam pa tako naglo Špela?" Špela je nekoliko zardela, ko je zagledala pred seboj lepega fanta in mu boječe odgovorila: "Kaj ne veš, da bo v nedeljo 1. junija prvi piknik v tej sezoni na Basta Grove, tam na Turney Road, zato pa imam tudi precej dela in moram hiteti s pripravami."

Marko pa jo zopet zvedavo pogleda in vpraša: "Kdo bo vendar imel ta piknik?" Špela pa se na ves glas začudi in pravi: "Marko, ali si šele danes prišel v našo faro, da ne veš, da se ta piknik vrši pod pokroviteljstvom društva Svetega Rešnjega telesa. To pa menda ja veš, da to društvo deluje za napredek in korist naše fare in da ves denar, ki ga dobimo pri naših prireditvah izročimo za cerkev in za klančanje oltarjev. Zato pa pravim, da je dolžnost nas vseh, da se tega piknika tudi udeležimo in tako pomagamo društvu, ki deluje v tako blag namen. Vidiš, zato pa sedaj tudi hitim, da si kupim nove čevlječke, da se bom lahko brez skrbi zavrtela ob zvokih godbe Zabukovčevih fantov."

Nato pa reče Marko: "Če je

pa tako, bom prišel pa tudi jaz in bom še kaj svojih prijateljev pripeljal s seboj, da nas bo več in ti Špela pa povabi dekleta." Veselo ga je zagotovila Špela, da naj bo kar brez skrbi, ker ona je že povabila vse svoje prijateljice. Nadalje mu je povedala Špela, da bo tudi več vrst raznih tekem in druge zabave, da bo lahko prav vsak židane volje pa naj to star ali pa mlad.

Tako sta se pogovarjala Špela in Marko in njima se pridružujem tudi jaz in vabim prav vse od blizu in daleč, kdor le more naj pride, kajti članice tega društva bodo prav vsakega z veseljem sprejele in vsak bo deležen prijazne postrežbe v vseh ozirih, da boste gotovo vsi zadovoljni.

Torej ne pozabite, da se vrši v nedeljo piknik na Basta Grove prostorih na Turney Rd. Kdor je bil lansko leto tukaj, ta bo že vedel, da je to jako lep in privlačen prostor za piknike in tudi če bi sonce preveč prigrevalo, se nam ni treba nič bati, ker je dovolj legega in košatega drevja, ki nam bo dajalo dovolj sence. Odbor je pridno na delu s pripravami, da bo pripravil, da bi ja kdo ne trpel prevelike žeje ali lakote. Postreženo vam bo z vsemi najboljšimi dobrotami tega sveta. Na svidenje, Apolonija Kic, zapisničarica

Za Novakov besednjak

Doslej sem prejela prispevke in plačana naročila izdanju Novakovega besednjaka v pomoč od sledečih društev Slovenske narodne podporne jednote: St. 580, 631, 594, 665, 408, 138, 106, 564, 48, 53 in 742.

Ob tej priliki naj se iskreno zahvalim vsem članom in članicam zgoraj omenjenih društev za njihovo naklonjenost v upanju, da bodo še vsa druga društva čim prej prispevala po svojih močeh v sklad za izdajo te potrebne in koristne knjige.

Mrs. Agnes Novak, 2506 N. Clark St., Chicago, Ill.

Mož, ki je zapustil 15 vdov

Kairo ima mimo drugih senzacij, ki jih je povzročila ta vojna, še svojo posebno senzacijo. Nekega lekarnarja je umorila njegova gospodinja. Morilko, ki si je prisvojila dragocenosti in denar svoje žrtve, so zaprli. Ta primer so objavili vsi listi. Došli so dan pogreba in ob grobu se je zbralo 15 žalujočih vdov, s katerimi se je bil ta Egipčan zakonito poročil, ne da bi bila druga za drugo kaj vedele; prišlo je tudi 26 njegovih otrok.

Bontros Andracus Efendi—tako se je imenoval ta "junak," je imel v Aleksandriji, v Esuanu, v Izmajliji, v Suezu, v Abukirju in še v 10 drugih mestih po eno svojo ženo in vsaka je mislila, da je njegova edina žena. Ko je sleherna teh žena brala, da je bil "njen" mož umorjen, je sebe in svoje otroke oblekla v žalno obleko in odhitela v Kairo, kjer se je zgodila nesreča. Policija, pri kateri so se vse izkazale s praviimi poročnimi listi in kjer je sleherna izjavila, da je ona edina prava žena, je temeljito preiskala to zadevo. Dognala je, da ima vsaka teh vdov prav. "Junaki" lekarnar se je bil zares 15 krat oženil, in sicer z vsako ženo v drugem mestu in vselej, je dobil bogato doto in vspod imel svoj urejeni dom z gospodarstvom in otroki. S pretezo, da podnebeje v Kairu ni zdravo za otroke in ženo, se je obsodil v to, da je sam prebival v tem mestu in vsaka dva meseca po enkrat je odšel na turnejo k svojim družinam. V Kairu je imel le gospodinjjo, ki pa je bila hkrati njegova ožja prijateljica. Dote njegovih 15 žena so mu dale velikansko premoženje, a ko so po njegovi smrti pre-

gledali njegove denarne zadeve, niso našli skoraj nobenega denarja več.

Začele so se tozadevne preiskave, pa brez uspeha, dokler ni neka stara hišnica iz predmestja v Kairu pojasnila to stvar. V časopisih je bila videla sliko umorjenca in je na policijski vedala, da ni bilo učenjaka, ki je imel svoj laboratorij v tisti hiši, kjer je bila ona hišnica, že več tdnov na spregled in da je ta učenjak istoveten z umorjenecem. Nato so dognali, da je bil lekarnar strasten alklist in da je bil potrošil neznanske vsote denarja, da bi proizvajal dragocene zlato in da bi iznašel kake nove dragocene kovine. Velikanska knjižnica z najrazličnejšimi in najdragocenejšimi tozadevami mi knjigami v vseh jezikih in alklistih in izpod peresa alklistov, kakor tudi posebno postavljene orjaski aparat so pokazali, kam je šlo premoženje njegovih 15 žena. Vselej, kadar so njegovi poskusi zahtevali velike vsote denarja, se je odpravil v to mesto, si ondi iz najbližje družbe poiskal bogato ženo in ustanovil nov dom.

Sleherna od teh 15 vdov smatrala sebe s svojimi otroki kot zakonito dedinjo. Sleherne od njih, tako je dozvedela, je bila s svojim "mnogostanskim možem" v najsrečnejšem zakonit. Nastala je velikanska premoženja, ki naj odloči, čigavo bodi ta karnarjevo premoženje, ki pa baš veliko. Skoraj da se dozvedela, da se bo vseh teh 15 vdov od katerih je bila sleherna ena ko ljubljena in enako oslepela na, v skupni žalosti sporazumela in odpuščila "preljubemu sinu" in si pravico razdelila zapuščino med seboj.

—

—

gledali njegove denarne zadeve, niso našli skoraj nobenega denarja več.

Začele so se tozadevne preiskave, pa brez uspeha, dokler ni neka stara hišnica iz predmestja v Kairu pojasnila to stvar. V časopisih je bila videla sliko umorjenca in je na policijski vedala, da ni bilo učenjaka, ki je imel svoj laboratorij v tisti hiši, kjer je bila ona hišnica, že več tdnov na spregled in da je ta učenjak istoveten z umorjenecem. Nato so dognali, da je bil lekarnar strasten alklist in da je bil potrošil neznanske vsote denarja, da bi proizvajal dragocene zlato in da bi iznašel kake nove dragocene kovine. Velikanska knjižnica z najrazličnejšimi in najdragocenejšimi tozadevami mi knjigami v vseh jezikih in alklistih in izpod peresa alklistov, kakor tudi posebno postavljene orjaski aparat so pokazali, kam je šlo premoženje njegovih 15 žena. Vselej, kadar so njegovi poskusi zahtevali velike vsote denarja, se je odpravil v to mesto, si ondi iz najbližje družbe poiskal bogato ženo in ustanovil nov dom.

Sleherna od teh 15 vdov smatrala sebe s svojimi otroki kot zakonito dedinjo. Sleherne od njih, tako je dozvedela, je bila s svojim "mnogostanskim možem" v najsrečnejšem zakonit. Nastala je velikanska premoženja, ki naj odloči, čigavo bodi ta karnarjevo premoženje, ki pa baš veliko. Skoraj da se dozvedela, da se bo vseh teh 15 vdov od katerih je bila sleherna ena ko ljubljena in enako oslepela na, v skupni žalosti sporazumela in odpuščila "preljubemu sinu" in si pravico razdelila zapuščino med seboj.

Gojite čebele in boste tudi na polju več pridelali

Nemški poljedelski strokovnjaki opozarjajo v zadnjem času na poskuse, ki da so neizpolnjeni dokazali, da čebelarstvo pospešuje razne druge panje kmetijstva. Spomladi čebele tako praviijo — lahko zelo mnogo prispevajo k obilni sadni in zelenjavni pridelavi. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce iz njih med. Kor pa v primeru, če čebel nje ni bilo. Zato v Nemčiji dno bolj priporočajo kmetom naj poleg drugega goje tudi čebele, ker da bodo tako dosti več pridelali. Tudi na ta način — pravijo nemški poljedelski strokovnjaki — v nekaterih vrstah poljedelstva, med drugim tudi v taric, je tudi dokazano, da stbi bolje obrodje, če so njihove cvetje obletavale spomladi čebele in črpalce

SATAN IN ISKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

del sem, pri čem da sem. Manj rade volje šel z menoj. Saj mu ne morem nič dokazati, si je mislil. Sodišče bi ga oprostilo in iznova bi lahko začel.

Če pa bi bil videl osvobodene izseljence že v Almadenu, bi bil na mah vedel, da je pri kraju z njim. Pobesnel bi bil in kado ve, ali bi ga bili sploh spravili s seboj. Izlahka vsaj ne. Nam pa se je mudilo. Zato je bilo bolje tako.

In — ali smem povedati še en razlog —?

Urediti sem mislil "svidenje" tako, da bi zagledal Melton izseljence nenadoma in čisto nepripravljen. Porazno, strašno bi bilo njegovo razočaranje, kakor udar s klavirjem, ki bi moral delovati srečanje z njegovimi "sužnji" na svobodi. Meni in izseljencem bi bilo v zadovoljstvo, njemu samemu pa morebiti v duševno korist, ko bi videl, da so uničeni vsi njegovi upi.

Naročil sem izseljencem, naj previdno in tiho odidejo od zapadnem pobočju hriba proti jugu, da bi jih ne slišal Melton, ki je ležal za ogrom od severnem pobočju. Tudi luči si seveda niso smeli prižgati.

Na Mimbrenja sem se lahko zanesel, saj je bila najina sled še vidna.

Končno sem se poslovil od rojakov in jih potolažil, da bodo že vzdržali pot po puščavi in da jih bom v nekaj urah došel.

Odšli so.

Lahko si mislite, kako so bili veseli! Vsi srečni, polni hvaležnosti do Božje previdnosti so se poslovili od Almadena. Videti jim je bilo, da kar verjeti ne morejo svoji sreči.

Zabrisal sem sledove za njimi, kolikor se je seveda dalo. Če bi iznenada prišli Yume odkod, bi se vsaj nekaj časa zamudili z iskanjem. Vhod v Playerjevo votlino sem zasul.

Nihče več bi ni našel tajne poti v rov.

Ko so izginili okoli južnega ogla Almadena in ko so zamrli v puščavi njihovi koraki in glasovi, sem šel po Meltona.

Strupeno, pa obenem porogljivo me je gledal, rekel pa ni besede. Odvezal sem mu jermene na nogah in mu velel, naj vstane in gre z menoj.

Ni hotel ubogati. Jezno se je zadržal.

"Ne grem! Tu sem doma, Almaden je moja last in v Almadenu bom ostal! Kdo vam daje pravico, da me tirate z mojega posestva? — Kaj sem vam storil —?"

Iztrgal mi je iz rok jermen, za katerega sem ga držal, in me uporno gledal.

Dvignil sem puškino kopito in zagrozil:

"Ubogajte! Sicer bo pelo kopito! Ne šalim se! S takimi ljudmi bomo že še opravili!"

"Kam me bodele gnali?"

"Bodele že videli!"

"Pa tudi vedel bi rad! Pravico imam, da zveim!"

"Molčite! Ujetnik ste in ujetnik nima pravice vprašati, kam ga bodo gnali."

Zaničljivo se je nasmejalo.

"Ne bova dolgo hodila —! Kmalu bova zamenjala vloge!"

Upal je na starejšega Wellerja, ki je šel na poizvedovanje, in na Yume.

Pustil sem mu zadnje upanje, zadržal jermen okoli njegove roke in si ga privezal za pas, da se mi v temi ni mogel izmuzniti.

In odkorakala sva v puščavo.

III.

Pismo.

Krenil sem proti jugu za izseljence.

Počasi sva stopala. Na vzhodu je blede rahel svit, ozek pas je bil, vse bolj se je širil, vse više je lezel na nebo. Jutro je prihajalo.

(Dalje prihodnjic)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Dirka

Kot s težavo ukročene pošasti so izgledali dirkalni avtomobili pred lopo. Strojni inženirji so se živahno pogovarjali, filmski operaterji so nastavljali svoje podstavke, od tribun sem pa so prihajali z medeni uglaševalni glasovi, ki so komaj opaženo ubrano godbo skoraj preglasili.

Vozaci, ki so nameravali tekovati pri dirki, so se molče zadržali. Kaj naj bi si neki povedali? Prišli so iz različnih dežel in vsak je nosil v svojem srcu enako častihlepnost in isti cilj. Le mali Holandec, ki je že pri treningu dosegel s svojim modrim vozilom 200 km na uro, je čemerno nagovoril zraven stojčega Nemca: "Zadnje dni je progga bila boljša — brez teh obratov!"

Werner Lux, plavalni vodnik voza št. 12, je čudno pogledal: "Ljubi Koolge, nikar se ne predajamo nervoznosti!"

Ostanek cigarete je zletel v pesek. "Nimam kaj izgubiti" — se je obregnil.

Ob tej besedi se je Lux zamislil. Od praznično obločene množice so bili tu navzoči le vozači. Nihče ni od doma pripeljal s seboj nikogar, ki bi mu stal ob strani. Kdor računa z zlomom tilnika, ostane vedno sam, dasi osamljen sredi med mnogoterimi, ki take dni na ta ali oni način iščejo dobička in naslade. In morda je le pri takih možno, da zastavijo za dosego cilja vse do poslednjih moči.

Toda Lux bi za nič na svetu zdaj ne maral odgovoriti: "Izgubiti moram žensko." Kajti ta ženska ni bila med tistimi, zaradi katerih so se vozačem tresle roke. Ona je že od začetka nasprotovala preveliki podjetnosti. Videla je v tem le pustolovščino in predrzno igro z življenjem in zato se je njeno srce temu uprlo. Celu dokazi, kot so: velika sreča, ki se ponuja; možnost, da prideta po prvem, nikakor ne brezskrbnem letu zakona do udobnejšega življenja; nujnost, zastaviti mnogo truda, da nekaj dosežeš — bi je ne bili pregovorili.

Lux, ki se je že od ranega ju-

tra vrtel okrog svojega stroja, tega ni razumel. Imel je dovolj vaje in častihlepnosti, da bi se polotil drznega dejanja, pa četudi je pri tem nekoliko pustolovske naslade — saj bi vendar ne delal samo zase. Približno do dveh popoldne je še računal na Hildin prihod; sedaj pa se že prepasuje in pripravlja na start. "Za zdaj naj bo, potem pa..."

Naglo naraščajoče drdranje motorjev je privlačilo radovedneže k ograjam. Kot blisk so že bila prva vozila mimo, komaj še vidna očem. Blaznost! je bila prva misel vseh — nadčloveško —! Svinčniki in ure so bili že pripravljeni — enominutno čakanje — in nezavestno se je morda že v vsakomur porodila slutnja: Tu se vozi smrt — dokler niso po tretjem kroženju pogledi vseh že kritično in zapovedovalno sledili vozilom. Modri Holandec voz je v tekmi vodil. Poljana se je na široko raztegnila. Sonce je pripekalo nad zelenim pobočjem, ki je obrobilo belo trak krivuljaste proge.

Po šestem kroženju se je raznesla govorica o neki nezgodi. Hlastni pogledi v seznam dirkačev! Modri je izginil. Nekaj voz zdrvi mimo — Luxa, številka 12, tudi ni več — kaj neki se je zgodilo?

Kakšne pol ure po končanih tekmah se je Werner Lux mogel izmuzniti razgrajajoči množici izpred klubovega doma. V dvorani svojega hotela ga je že čakala njegova žena; brezbrizna za zunanji svet je hodila po dvorani in glas ji je odpovedal. Med solzami in smehom se je v njej sproščevala živčna napetost v neprestani "Ti... ti...!"

Poročevalci in fotografi so se gnetli okrog Luxa. On pa jih je zavračal: "Jutri; prosim jutri!"

Potem pa, ko je bil z ženo na samem, ji je tiho dejal: "Zakaj nisi prišla?"

Zamaknjeno je zrla in ga venomer božala po obrazu. "Danes opoldne sem ustavila uro. Nisem hotela vedeti za uro, ako bi te doletela nesreča. Niti misliti nisem hotela na to, da bi te mogla izgubiti. Ko pa sem zvedela, da

si ti drugi prispel na cilj, se mi je storilo milo, da nisem bila pri tebi..."

"Pa vendar ne," je zajecjal nekoliko zmeden, "pa vendar ne!" Misli je nazaj na vožnjo, na nepopisno poslavljanje od vsega živčnega in zazdelo se mu je, kakor da je takrat zrl v globok, temen prepad pod seboj. Sedaj pa je doma, kjer je prej žena trepetala za njegovo usodo, ki pa je sedaj ob njem in pomeni zanj — življenje.

In polagoma je prihajal do spoznanja, da je takrat, kadar gre za dom in ognjišče, še kakšno drugo važnejše podjetje kot — le enourna predrznost. Dolgo sta še bdela oni večer in skupaj gradila svojo bodočnost — z željami in upanjem, da se jima korak za korakom že približuje novi svet.

Ze davno je on — ves truden in onemogel — ležal v postelji, ko je ona še sedela pri radiu in poslušala zadnje novice s tekme:

"Werner Lux, ki je že od četrtega kroženja dalje vpdil, je zavpril gotovo zmago s tem, da se je — kot prvi — zadržal na kraju nesreče in odhitel teško ranjenemu Holandcu na pomoč!"

Žena je odklopila aparat. Kdor je pripravljen drugemu pomagati, nikakor ni pustolovec. Nalaganje je pogladila moža po glavi. Sedaj ve, da je v njegovem zavetju varna. (P.Hansel)

Premetena zlikovščina

Bilo je v času, ko se je Napoleonova zvezda še močno svetila. V Parizu je bilo vse veselo in vzhričeno. Cesar je bil napovedal svoj obisk v Operi, in vsi, ki so bili uglednega in visokega stanu in ki so se mogli kakor koli že ponašati s svojim sijajem in bleskom, so se ta večer sešli v Operi.

Doigrali so overture. Cesar je spremljal cesarico, ki se je le sketala v lepoti in demantih. V ozadju je stalo spremstvo, ki je bilo oblečeno v uniforme vseh mavričnih barv. Preden pa se je dvignil zastor, da bi se začela opera, je bilo slišati, kako so se odprla vrata druge lože, ki

je bila tik cesarjeve lože. V to ložo je stopila soproga ruskega poslanika. Seveda so se pogledi vseh uprli vanjo, ki se je začela počasi razgledovati po Operi. Na njenih rokah so se kakor bliski svetile demantne zapestnice, ki je Pariz o njih že toliko slišal praviti in kate-re je cesar zaman skušal odkupiti. Kar zašumelo je po gledališču od začudenja, dokler niso prizori na odru privabili vso pozornost nase.

Ko je potem po prvem dejanju padla zavesa, je vstopil sluga v cesarski livraji v ložo ruskega poslanika: "Njeno Veličanstvo je opazilo zapestnice vaše visokosti in je kar ostrmelopričo občudovanja. Veličanstvo vpraša, ali bi bila vaša visokost tako prijazna in bi cesarski dovolili, da bi si eno od njih pobliže ogledala?"

Kot bi trenil, je spozlela zapestnica z roke in z lahkim vzklikom vzhričena se je priklonila cesarski slugi in je odšel iz lože ter odnesel zapestnico, ki je ni bilo moči plačati z milijonom frankov.

Zastor je padel po tretjem dejanju in se je dvignil za četrto dejanje; soproga ruskega poslanika je z blagorodno vpludnostjo še zmeraj čakala na vrnitev neprecenljivih demantov. Cesarski dvor se je dvignil in odšel, a zapestnice še zmeraj ni bilo nazaj. Kneignji ni kazalo drugače, ko da se tudi ona odpravi domov.

Kneignja je precej vzemirjena odšla domov in je svojemu soprogu povedala o tem dogodku. Ta je dal koj spet zapreči in se je odpeljal v cesarski grad, da bi prosil, naj mu zapestnico vrnejo. V gradu pa so se silno začudili. Besede so tekale sem in tja in kneza so prepračili, da ni cesarica nikoli poslala po zapestnico, da kaka cesarica vendar ne bi nikdar kaj takega storila. Tisti moški v cesarski livraji je bil brez dvoma eden najbolj pretkanih pariških zlikovcev. Obvestili so policijskega prefekta in že je bilo na stotine najboljših pariških policijskih uradnikov na nogah, da poiščejo ukradene dragulje. Knez je med tem časom ostal ves v skrbeh in v strahu na policijski prefekturi, a kneignja je vsa nemirna čakala doma, kdaj ji bodo prinesli njene dragulje.

Ure so minevale. Mahoma pozvonil nekdo pri vratih poslanstva in pojavi se policijski uradnik, ki želi takoj govoriti s kneignjo. Globoko se prikloni in pravi, da so dobili tatu in tudi zapestnico. Vendar pa zlikovec vztraja pri trditvi, da je zapestnica že dolgo last njegove rodbine. Zatorej prosi knez, če bi kneignja izročila še drugo zapestnico, da bi ju mogli primerjati drugo z drugo.

Brez besede odpre kneignja svojo skrinjico za nakit in izroči policijskemu uradniku drugo zapestnico. Ta se spet globoko prikloni in odide iz sobe, a kneignja gre v spalnico, da bi se slednjič že odpčila in bi sanjala o svojih zapestnicah. Dobro! Zdaj bodo obe zapestnici primerjali, tatu bodo kaznovali — in vse bo urejeno.

Pa ne! Opoldne šele se vrne ruski poslanik, ki je ves potrt in utrujen in nejevoljen, stopi v sobo svoje soproge in se ves obupan pogrezne v naslanjač. Kneignja se zdrami in z veseljem smehljajem vpraša, kako je z zapestnicama.

"Ah, kaj, bodi vesela, da je bila le ena zapestnica!" vzklikne zlovoljno knez, "prav nič se ne da zvedeti od te tatinske zalege!"

"Kaj?" zavpije kneignja, "ali je nisi dobil nazaj? Saj je vendar tisti uradnik, ki je prišel po drugo zapestnico, rekel, da ste tatu dobili in zapestnico našli?"

"Kako?" zakriči knez in plane ves divji pokoncu in vpraša, kako se je to zgodilo. Kneignja mu jecljaše pove o uradniku. Knez zaječi in pade na stol. "Torej so ti zlikovci

Nenavadno razsajanje strele

Nad Dalmacijo in njenimi otoki je divjala huda nevihta. Nad otokom Hvarom se je razbesnelo posebno hudo neurje in s strahovitim treskom je udarila strela nedaleč od vasi Poljica v visok drog telegrafskega voda. Telegrafski drog je strela dobesedno raznesla. Vendar si ni izbrala poti v zemljo, ampak je po telegrafski napeljavi švignila do hiše kmeta Pavičiča. Tam je udarila skozi dimnik, ki se je pri tem razletel na drobne kose v notranjost hiše. V kuhinji je ranila kmetico, ki je imela v rokah dojenčka, in jo vrgla po tleh. Tako mati kakor otrok sta dobila hude opekline. Medtem ko neki drugi ženi, ki je bila v kuhinji, ni storila strela ničesar. Tudi Pavičič sam, ki je v sosedni veži skladal drva, je odletel po tleh. Pri tem pa mu je strela hudo obžgala obe nogi. Strela je nato našla pot skozi okno in švignila čez dvorišče ter pri tem vrgla na tla slamnato streho kurnika, nato pa udarila v vrh cerkvenega stolpa, ki je od kmetovega dvorišča oddaljen kakih 30 m. S cerkvenega stolpa je strela udarila v notranjost cerkve, kjer je zdrobila krstni kamen. Slike so popadale s stene in celo žeblje je strela izruvala. Strela je nato švignila na anteno, ki je bila napeljana s cerkvenega stolpa do župnišča in nato našla končno pot v zemljo.

Italija šteje po najnovejši statistiki 45 milijonov prebivalcev.

MALI OGLASI

KDOR ŽELI

Lepe grahaste piščance od 3 do 4 funte težke po ... 30c
Sliced bacon 27c
Pot roast 22c
Pork chops 24c
Teletina za pohat 28c
Teletina za filat 18c
Domače suhe klobase 32c

Posebno lepa in velika zaloga doma soljenega in prekajenega mesa.

Se vljudno priporočam vsem gospodinjam.

Anton Ogrinc

6414 St. Clair Ave.

Ženska išče delo

Ženska srednjih let bi rada dobila delo za varstvo otrok in je vajena tudi kuhanja. Vprašajte pri Mary Intihar, 643 E. 160. St. (126)

Delo išče

Ženska, vajena vseh hišnih del (housework) želi dobiti delo. Vpraša se pri Antoniji Rupnik, 6513 Juniata Ave. (126)

Avto naprodaj

Proda se 1936 Plymouth Coupe, dobra kolesa, čisto ogrođje, privaten lastnik. Cena \$165 v gotovini. Vprašajte na 6030 St. Clair Ave. (125)

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

Priporoča se za vožnjo na piknike.

JOHN OBLAKA

1126 E. 61st St.

6122 St. Clair Ave.

HE 2730.

Zgornja slika nam kaže razdejanie, katerega so povzročile nemške bombe v Plymouth, Anglija, ki je zelo važno vojno pristanišče z obširnimi vojaškimi taborišči.

Gornja slika nam kaže skupino nemških tankov ob prihodu v Atene, Grčija, kjer so zmagostavno paradirali po atenskih ulicah. Grčija je bila 14. država, ki je padla v Hitlerjevo malho. Slika je poslana iz Berlina.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIŽ

Duhovniki morejo vendar zmeraj odpravljati svoja pisma, celo pozimi. Gaute je dejal, da bi bilo to predrago.

"Potem ti ne bo žena letos rodila otroka," je srdito rekla mati. "Zadeva se itak ne more tako hitro urediti," je odvrnil Gaute. Kristina je videla, da je hudo jezen.

Čim bolj so minevali dnevi, tem bolj je mater obhajala pekoča, temna bojazan. Nič več ni mogla samo sebe slepiti, da ni Gautejeva prva plamenca radost nad Jofrido docela izginila; pohajal je zamišljen in zlovoljen okrog. Od vsega začetka ta rop neveste ni obetal prav nič dobrega — toda materi se je zdelo, da bi bilo še veliko huje, ako bi se mož po vsem tem pokazal strahopetca. Ako se mlada dva svojega greha kesata, je to prav in lepo — toda vse je kazalo, da je Gaute vse prej poln nemoškega strahu pred tistim človekom, katerega je bil razžalil, kot pa bogaboječega kesanja. Gaute — o tem svojem sinu je imela doslej vedno najboljše mnenje —

pri njej v sobi. Gorkota, ki je puhtela od nje, je še vedno ovijala otroka, ko je tako ležal pri njej; skozi roko ga je še čutila do srčnih korenin, kadar se je premaknil. Kakor tema, ki plahni, so jo še zasenčevale utrujenost in bolečine, medtem ko je ležala, ogledovala sina in čutila, kako v njej neprestano raste veselje nad njim in ljubezen, kakor raste dan nad gorami —

Toda istočasno, ko je ležala tamkaj v postelji, je stala tudi zunaj za hišo. Pod njo je ležala dolina in se svetila v jutranjem soncu. Bil je zgoden zimsko spomladanski dan — vdihavala je ostri, sveži zrak — veter je bil ledeno mrzel, toda prinašal je okus po morju daleč tam zunaj in po odjugi: gorski grebeni so v jutranjem soncu težko ležali onstran doline, krogi dvorov so kopna mesta in v jasnih temno zelenih gozdov se je vsepovsod lesketal srež kakor iskre se srbro. Nebo je bilo kot umito, svetlo rumeno in blede modro, s prav redkimi, temnimi, od vetra gnanimi oblaki, ki so pluli od daleč tam zunaj — toda bilo je mraz; tam, kjer je stala, je bila snežna odeja od nočne zmrzali še trda kot kamen, in med poslopji je ležala mrzla senca, zakaj sonce je stalo nizko nad goro, na vzhodu zadaj za dvorom. In tik pred njo, kjer se je senca končala, je veter majal blede lanske leto travo, upogibala se je in lesketala, toda njene korenine so bile še vedno zakovane v jekleno svetlo ledeno skorjo.

"Oh — oh." Nehote se ji je iz prsi iztrgal ta bolesten vzdih. Lavransa ima še pri sebi — slisala je dečkovo enakomerno dihanje z druge postelje onkraj sobe. Gaute — ta pa leži s svojo priležnico zgoraj na izbi. Mati je zopet zavzdihnila, se nemirno premaknila in Erlendov stari pes se je pod odejo tesneje stisnil k njenim visoko skrčenim nogam.

Potem je zaslišala, da je Jofrid vstala in da hodi sem ter tja. Urno je smuknila Kristina iz postelje, obula krznene škornje ter oblekla raševinasto obleko in kožuvinasti jopič; v temi se je tipaje splazila do peči, tamkaj počenila, začela razgre-

bati pepel in ga razpihovati, toda nobena iskra se ni zasvetila — žerjavica je bila to noč ugašnila.

Izvekle je kresilo iz vrečice na pasu, toda goba se je bila očitno zmočila in zmrznila. Navsezadnje se ni marala več ubijati s tem, vzela je žerjavico in odšla na izbo, da bi pri Jofridi dobila žerjavice.

Zgoraj je v mali peči gorel lep ogenj in svetil po sobi. Jofrid je sedela v plapolajočem odsevu in se ravno pripravljala, da bi boljše pritrčila bakreno zaponko na Gautejevem suknjiču iz jelenovega krzna, onkraj izbe pa je v polmrazu pograda videla goli život njenega moža — Gaute je tudi v najhujšem mrazu spal brez srajce. Sedel je na postelji in imel zajtrk pred sabo.

Jofrid je vstala, okorno in kakor prava gospodinja — ali ne bi hotela mati požirek piva? Pogrela je bila Gauteju jutrnjo pijačo. Ta vrč pa naj mati vzame s seboj za Lavransa — danes bo moral z Gautejem v gozd drvarit, moški bodo ime-

li mrzel dan —

Ko je Kristina znova stala spodaj v izbi in netila ogenj v peči, je nejevoljno skremžila ustnice. Jofridino delo v hiši, Gaute, ki polega in si da očitno streči od svoje ljubice — skrb priležnice za njenega nezakonitega svaka — vse to se ji je zdelo tako brez sramu in zoprno —

Lavrans je ostal zunaj v gozdu, Gaute pa je prišel pod večer domov, upehan in lačen. Tako sta ženski, potem ko je služinčad odšla, še nekaj časa posedeli, da bi Gauteju delali družščino, medtem ko je pil.

Kristina je videla, da ta večer Jofridi ni dobro. Neprestano je odlagala svoje ročno delo v naročje in obraz ji je zdaj pa zdaj bolesto zadrževal.

"Ali te boli, Jofrid?" je tiho vprašala Kristina.

"Oh, malo že — v nogah in bedrih," je odgovorila deklica. Ves dan je kot po navadi poslušeno delala, ne da bi se bila kaj varovala. Zdaj je dobila bolečine in noge so ji zatekle.

(Dalje prihodnjič)

Slika nam predstavlja nekaj izmed 175 nacijev-mornarjev, katere so polovili zvezni agentje v New Yorku in drugih ameriških mestih. Samo v New Yorku so jih polovili 127, katere so poslali na Ellis Island v začasno tabornišče.

Slika nam kaže nemško zmagovito armado na pohodu v Atenah. Parada je trajala nad dve uri. General-maršal Siegmund List je nadzoroval parado, on je tudi poveljnik nemških čet na Balkanu.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Kapitan Howard H. J. Benson iz Baltimore je bil imenovan za poveljnika nove bojne ladje Washington, ki bo kmalu stopila v vrsto sesterskih bojnih ladij.

Edward W. Szaniawski, star 25 let in policist v Scarsdale, N. Y. se je podvrgel štirikratni operaciji na očesu, samo da bi bil sprejet v ameriško armado in sedaj mu je bila želja izpolnjena.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA NEPOZABNEGA
BRATA

Cirila Strojín

ki je preminil 28. maja, 1940
tam v daljnem kraju, v Montrealu, Kanada.

Počivaj mirno v tuji zemlji, dragi nepozabljeni brat. Prosi pri Bogu za nas, da se enkrat vsi skupaj snidemo nad zvezdami.

Žalujoča brata in sestra:
JERRY, ANTON in
JOSEPHINE,
in MATI v stari domovini.
Geneva, O., 27. maja, 1941.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI PRE-
LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZAB-
LJENEGA SOPROGA IN OČETA

Frank Penca

ki je za vedno izdihnil svojo blago dušo
dne 28. maja, 1940.

Leto dni je že minulo,
kar Bog poklical Te je k sebi,
lepše tam Ti sonce sijalo,
prosi zdaj Boga za nas!

Žalujoči ostali:
SOPROGA in OTROCI
Cleveland, O., 28. maja, 1941.

PROGRAM Slovenskega dneva

ki se bo vršil

V POČAST SLOVENSKEMU PESNIKU
IVANU ZORMANU

na prostorih Slovenskega društvenega doma
na Recher Ave., Euclid, Ohio

NA 31. MAJA IN 1. JUNIJA

ZORMANOV VEČER V SOBOTO, 31. MAJA

VEČERJA, PETJE IN GOVORI

Začetek točno ob osmih zvečer

PROGRAM:

Pomen večera, govori Jas. Rotter
Zbor Slovan zapoje pesniku v pozdrav
Gdč. Agnes Godec deklamira pesniku v pozdrav
Gdč. Angela Kern podari cvetke in šopek ter pomen
istih
Gospodični Elsie M. Desmond (Miss Ljubljana) in
Agnes Godec, izročita g. Ivanu Zormanu slo-
vensko knjigo, dar euclidskih Slovencev.
Stoloravnatelj g. Ivan Tomažič prevzame vodstvo
nadaljnega programa
Govori župan mesta Euclid, H. Kenneth Sims
Govori župan mesta Cleveland, H. Edward Blythin
Govori sodnik, Hon. Frank J. Lausche
Govori konzul dr. James W. Mally
Govori župan mesta Ljubljane, Frank Segulin
Govori kongresnica Mrs. Frances P. Bolton
Govore predsedniki raznih društev
Govori "ljubljski stric" Josip Plevnik
Govori "ljubljska teta" ga. Frances Rupert
Govore uredniki raznih listov in revij
Govori slavjenec, g. Ivan Zorman
Med govori sodeluje zbor Slovan ter naši solisti iz
Clevelanda: Tončka Simčič, Josephine Lausche-
Welf, Mary Udovich, Anton Šubelj, Louis Belle
in Frank Plut. Na klavirju spremlja dr. Wm.
J. Lausche.
Zbor Slovana zaključí večerni program s pesmijo:
Domovina, mili kraj
Sledi prosta zabava in ples.

PROGRAM ZA NEDELJO, 1. JUNIJA

Vsa društva, občinstvo in gostje se zbirajo na
vrtu Slovenskega društvenega doma ob 12:30 popo-
dne. Med tem časom igra godba Bled.
Ob 1:30 odkorakajo z godbo in zastavami na 200. cesto
in Miller Ave.
Delegacija se odpelje v Cleveland po slavljenca
g. Ivana Zormanu. Delegaciji na čelu bosta euclidski
župan Kenneth Sims in maršal A. F. Svetek, dekleta
in žene v narodnih nošah; boter John Drenik in botra
Tončka Svetek; stric in teta Ljubljane.
Ob 1:30 se delegaciji pridružijo pred SND na
St. Clair Ave. okrašeni avtomobili, nakar se odpeljejo
vsi skupaj na 200. cesto in Miller Ave. v Euclid. Tu-
kaj jih sprejmejo Škrjančki, Rupert Cadets, društva
z zastavami, Ameriška legija št. 999 in godba Bled.
Nato se razvije povorka na vrt Slovenskega društven-
ega doma, kjer se prične slavnostni program, kot sledi:
Župan mesta Euclida otvori "Slovenski dan naše
pesmi."
Predsednik Slovenskega društvenega doma razloži
pomen prireditve.
Mladinski pevski zbor Škrjančki zapoje God Bless
America.
Godba Bled zaigra slovensko himno.
Odkritje spominske plošče, dar euclidskih Slovencev
pesniku Ivanu Zormanu. Odkrije jo ena izmed
sledenčih, ki so v kontestu: Mrs. Frances Rotter,
Mrs. Agnes Žagar, Miss Ann Gačnik. Kot častna
straža stojijo Frances Rupert Cadets in Ameri-
ška legija.
Boter in botra pritrđita ameriško zastavo z napisom
"God Bless America" na spominsko ploščo.
Govori predstavnikov raznih organizacij.
Med programom bodo nastopili sledeči pevski zbori:
Škrjančki, Adrija, Slovan, Zvon, Planina in dru-
gi povabljeni zbori.
Pesnik Ivan Zorman govori o pomenu slovenske pesmi.
Godba Bled zaigra ameriško himno The Star Spangled
Banner.
Zaključek programa, nakar se razvije prosta zabava
na vrtu, v dvorani se prične ples ob petih, za
katerega bo igral orkester Pecon.

Vsa cenjena slovenska javnost od blizu in daleč
je prijazno vabljenja k tej pomembni slavnosti. Vabi
ODBOR KLUBA DRUŠTEV SDD